

Последњих дана и недеља, у свеprisутној кампањи омаловажавања свих који мисле другачије од оних у српском друштву који су умислили да, из неког разлога, припадају елити, мислећем, социјално и умно еманципованом слоју друштва, пређена је граница сваке политичке учтивости и елементарне пристojности.

Наиме, очигледно нервозни због чињенице да им преврати не успевају, да је подршка народа обрнуто пропорционална рушилачким напорима које предузимају на дневном нивоу, политички квазиелитисти прибегли су опробаном, неки би, делимично с правом, рекли, фашистичком методу, подели народа на супериорне, оне којима они припадају, и инфериорне, оне који никако не могу да победе. Утолико више, ти други временом ће постајати све глупљи, одвратнији, сиромашнији и необразованији, за разлику од њих, препаметних, визионара, протезама на време исправљених вилица и зуба као да их је „бохор“ избељивао (то је, извините, омекшивач, није избељивач), док ће ови други, уместо чачкалицама, зубе почети да чисте веслима, јербо елитисти не би били баш тако добри да ми, инфериорни, нисмо баш тако и толико грозни.

